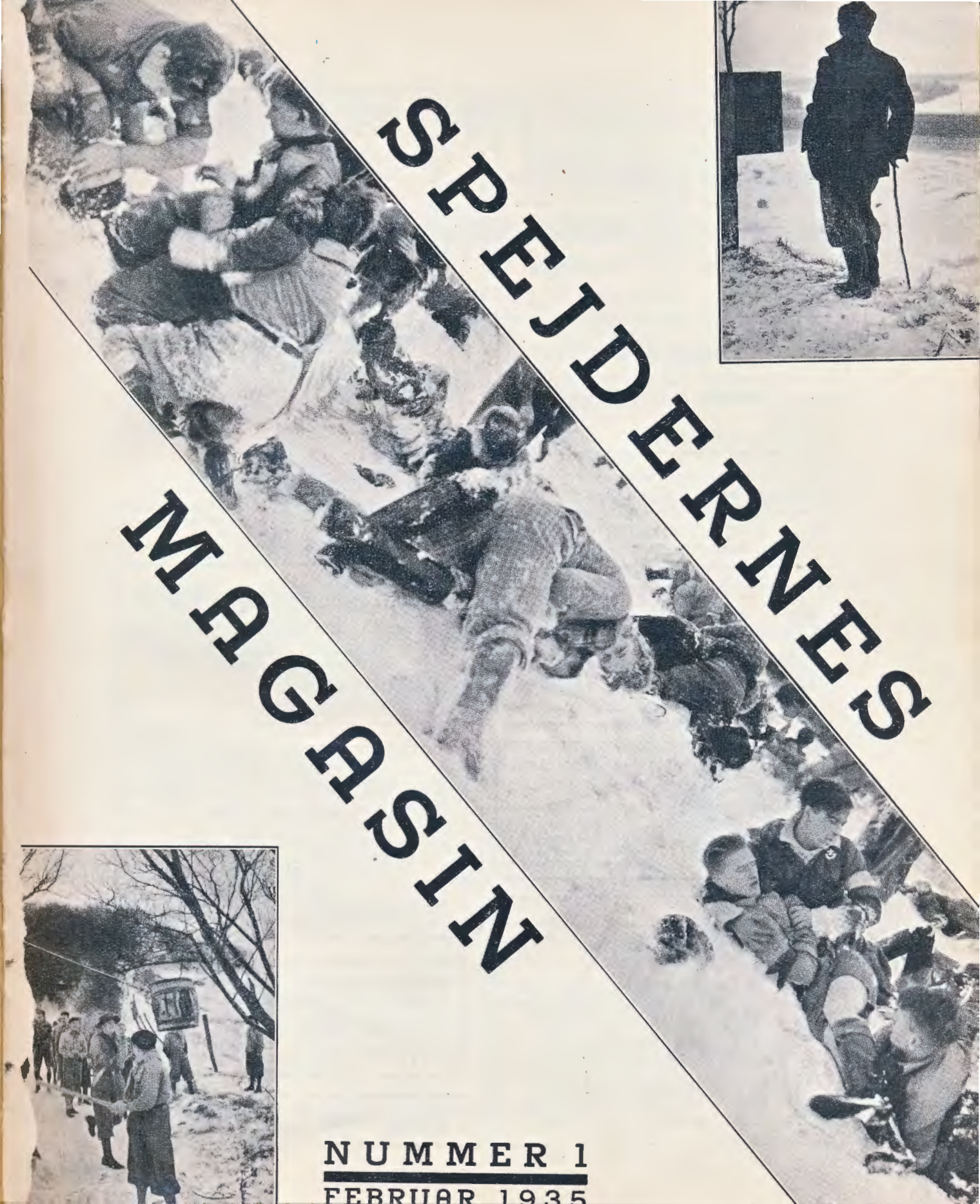

SPEJDERNES MAGASIN

NUMMER 1
FEBRUAR 1935

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Statsanstalten for Livsforsikring

Dronninggaard Mejeri
Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter
HOLTE **TLF. 31**

FOTOGRAFIRAMMER
EMIL OLSEN
22 SKINDERGADE 22

Sy selv Deres Slips!
Største Udvalg i Slipsstoffer.
Mønster medfølger
HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telefon C. 2919

Spejderure
Armbds. m. Rem
Ur og Glas kan ikke gaa itu.
Fra 15 Kr. til Spejderne
Leverandør til Raadhuset, Kommunen m. fl.

Lommebog for Spejdere 1935
er som altid den bedste Lommebog. Køb den til dig selv og brug den til Gave eller Præmie ved Konkurrence.
I Skindbind Kr. 1.75.
Faas hos alle Boghandlere.

FR. PALM GREISEN
Pilestræde 52 - Tlf. C. 4619 - 13318

NØRREBROS • CENTRALTRYKKERI
Blaagaardsgade 29
Telefon Central 3054
Uge & Maanedsblade
Foreningsarbejde - Kort
Reklamer - Kuverter
Skematiske Arbejder

Bagermester Hans Nielsen
anbefaler sig med 1. Kl s Varer indenfor Konditori og Bageri.
Tlf. Ryvang 750 **Lyngbyvej 41**

PERSSONS
•CLICHÈ-ANSTALT•
••••BREDGADE 25 • OPG. E. (ST. ANNÆ PASSAGE)
PALÆ 2646

De forenede Præliminærkursus
Tidl. Døckers Kursus og Lang og Hjorths Kursus
Daghold og Aftenhold til Præliminæreksamen
Linnésgade 22 — Telef. Byen 82 (Kl. $2^1/_4$—3)
A. Nielsen-Lyngbye, Adjunk.

Bagermester C. Jacobsen
Dronningensgade 44—46
Telf. Central 5820
Filial: Leifsgade 5 - Telf. Centr. 12135

FOTOGRAF
EMIL CLAUSEN
Frederiksberggade 34
6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Bedste Knas fra Fyens Sukkervarefabrik
Gudenaavej 4 Tlf. C. 9742

19. AARGANG

Spejdernes Magasin

Februar 1935 Nr. 1

FODRING af Vildt og Fugle om Vinteren

Din Patrulje bør hjælpe!

inter-Stormene har holdt deres Indtog, og Gang paa Gang har de hylende suset over Landet. Den, der har været saa lykkelig at kunne sidde indendørs i en varm Stue, har maaske fundet en vis Idyl ved at høre Vinden udenfor. Det *kan* nemlig give Hygge.

Men lad Tankerne gaa videre og tænk paa dem, der til Stadighed maa være ude, uafhængigt af, hvordan Vejret er — Vildtet og Fuglene! Og tænk saa paa § 6, der siger, at en Spejder er god imod Dyr. Endnu kan Dyrene klare sig, men saafremt det falder ind med langvarige Frostperioder og stærkt Snefald, kan Vildtet og Fuglene have ondt ved at finde Føden, og mange af disse Dyr maa da lide Sultedøden. Men før det sker, er det, det skal vise sig, om Spejderen virkelig er *god imod Dyr* og kommer dem til Hjælp ved Udlægning af Foder paa de Steder, hvor Dyrene færdes.

Gennem Korrespondance med »Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Danmark« har Korpset faaet bekræftet, at *Foreningen* — som tidligere — *stadig er villig til at hjælpe Spejdertroppe, der kunde tænke sig at udlægge Foder for Vildt og Fugle, til at erhverve dette Foder til nedsat Pris eller paa Foreningens Regning.*

Gangen i Arbejdet med Udlægning af Foder til Dyrene bliver da følgende:

1. Drøft Spørgsmaalet ved et Patrulje- eller Tropsmøde, — og bliv enige om, at I vil tage fat!

2. Derefter foretager I patruljevis eller tropsvis Rekognoscering af den Egn, i hvilken I kunde tænke jer at udlægge Foderet for ved Hjælp af Dyrenes Spor at vælge en passende Plads til Foderudlægningen, dèr hvor I kan se, at Dyrene færdes. (Hav Opmærksomheden henvendt paa, om ikke Staten, Kommunen eller Private allerede besørger Foderudlægning (Statsskove, Plantager, Anlæg o. l.). I kan da — om fornødent — supplere denne Udlægning efter Samraad med de paagældende eller søge andet Steds hen).

3. Har I valgt Foderplads og eventuelt sørget for at have fornødne Transportmidler til Raadighed, henvender Troppen sig til Korpskontoret, som derefter sætter sig i Forbindelse med Foreningen. Der vil da blive leveret jer Foder eller Penge til Indkøb af Foder eller blive givet Anvisning paa, hvor Foder kan afhentes paa Foreningens Regning.

4. Ved Udlægningen af Foderet skal I iagttage følgende:

a. Til *Raavildt og Harer* udlægges Korn (Havre, Byg, Hvede, Rug, Majs), Hø og Roer. Pladsen vælges bag Hegn, i Udkanten af Lysninger i Skov og Plantage og lignende Steder. Havreneg kan fastbindes i Grene i passende Højde med Negets Top nedad.

b. Til *Fasaner, Agerhøns og Skovduer* udlægges Korn, Smaasæd, Brød o. l. Stedet vælges ved Hegn, paa Mergelgravenes Skrænter o. l.

c. Til *Vildænder, Vildgæs, Svaner, Maager og andre Strandfugle* udlægges Korn, Brød, Køkkenaffald, Fiske- og Slagteriaffald m. v. Udlægningsstedet er Strandbred og Kanter af Vaager, hvor Fuglene holder til. (Vær selv forsigtige!)

d. *Smaafugle* fodres ved Udstrøning af Korn, Frø, Brød, Køkkenaffald o. l.

Udmærket vil det være paa passende Sted i Skov, Plantager o. l. at rejse en Fodringshylde med Tag til Beskyttelse af det udlagte Foder.

5. Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Danmark forudsætter, at I efter afsluttede Fodringsudflugter afgiver en kortfattet Rapport til Foreningen om Fodringens Forløb og om de Erfaringer, der er indhøstede ved dem eller om derunder gjorte Iagttagelser.

Spejderuniformen.

Alle Ulve, Spejdere, Rovere og Førere i vort Korps maa bære Uniformen, og sæt nu noget ind paa, at Flokkene og Troppene bliver fuldt reglementeret paaklædt. Lad os holde vor Uniform i Ære, nu som i gamle Dage, da Troppene satte en Ære i at være helt ens klædt fra Strømperne til Hatten.

Men husk ogsaa, at nu mere end nogensinde forpligter Spejderuniformen jer til at optræde spejdermæssigt.

Nytaarsparaderne

viste, at mange Troppe allerede nu er ved at komme til at ligne rigtige Troppe i deres Udseende, og det var en Fornøjelse at overvære de københavnske Spejderes Parade, selv om der er et Stykke endnu, inden alt er, som det skal være.

Ogsaa Bernstorff-Divisionens Parade havde jeg Lejlighed til at overvære og glæde mig over, og for første Gang saa jeg i Aar Aarhus Kolonnen samlet til Parade. Det er en voldsom Fremgang, der har været i den Kolonne, den tæller nu over 400 Ulve og Spejdere, og Marchen ned gennem Aarhus By var et imponerende Syn.

1. Gentofte Trop og 1. Silkeborg Trop

holdt 25 Aars Jubilæum den 13. Januar, og ved mit Besøg i Silkeborg saa jeg paa Troppens Udstilling et Utal af Sølvplader og Bægre, som fortalte om en Spejdertrops Dygtighed gennem mange Aar.

Kender I nogen,

der har Jamboreemærket fra 1924, 1929 eller 1933? Hvis I gør det, véd I, at det skiller de sig ikke af med; det er noget, som ingen andre kan skaffe sig.

Saadan vil Samlemærkerne med Korpsets Historie og Jubilæumslejrens Seværdigheder blive om kort Tid; faa fat i dem; begynd allerede nu at samle paa dem og brug dem som »Adgangskort« til Jubilæumslejren.

Aviserne Landet over

har bragt mange Artikler om Spejdernes og Ulvenes Hjælpetjeneste i Juletiden, Julens good-turns; der er ingen Grund til her at nævne alle de mange forskellige Former for good-turns, og det er jo ogsaa blot en Del af en Ulvs og en Spejders Bestræbelser for at være hjælpsom og nyttig. Men Aaret har mange andre Dage, hvor Hjælp kan ydes og Nytte kan gøres.

En Gang i Sommer laa Flokfører *Hjalmar Andersen,* Fuglebakkens Flok, og Patruljeførerne *Robert Holmkjær* og *Kjartan Thorkils* samt Patruljeassistent *Jørgen Andersen* og Patruljefører *Finn Taastrup* fra Fuglebakkens Trop i Lejr ved Sjælsø, da der pludselig hørtes Raab om Hjælp ude fra Søen.

Et Stykke ude laa en Baad, og Manden i Baaden raabte, at hans Kammerat var sprunget i Vandet for at bade, men var ikke kommet op igen. En Spejder blev straks sendt op paa nærmeste Gaard for at ringe efter »Falck« og Politi, medens de fire andre stormede ned til Søen og svømmede ud til Baaden.

Spejderne skiftedes til at dykke ned, og i halvanden Time fortsattes Eftersøgningen, som var vanskelig paa Grund af stærk Strøm og Blæst, men den forulykkede fandtes dog først, da »Falck« kom til Stede.

Den Resoluthed og det Eftersøgningsarbejde, der udførtes af Føreren og Spejderne, vidner om den rette Forstaaelse af en Spejders Pligter, og saa var endda ingen af Spejderne særlig dygtige Svømmere.

Ved de københavnske Spejderes Nytaarsparade fik Hjalmar Andersen overrakt *Sølvmedaljen for rask Daad* og de fire Spejdere fik overrakt hver *et Diplom* for deres behjertede Daad.

Nye Navne er føjet til Korpsets Æresrulle.

Med Spejderhilsen

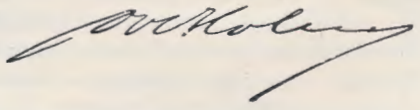

Admiral Carstensen *har* Ordet!

Københavns Distriktet afholdt Nytaarsdag en stor og meget smuk Parade paa Rosenborg Eksercerplads, ved hvilken Lejlighed Admiral Carstensen holdt en udmærket Tale, der fortjener at kendes af alle Korpsets Spejdere. Admiralen, der iøvrigt er Korpsets ældste Spejder, udtalte bl. a.:

Sidste Aars Spørgsmaal er nu besvaret, et nyt Blad er føjet ind i Mindernes Bog. Aaret bragte som hvert Aar baade Godt og Ondt, baade Sorger og Glæder; men jeg er overbevist om, at naar I Spejdere og Ulveunger ser tilbage paa Aaret, vil det være som at blade i en broget Billedbog med Trops- og Patrouillemøder, med raske Ture i Mark og Skov, med Lejrture og Langture og med det mest eventyrlige af det hele Lejrbaalene, hvor man stirrer ind i Flammerne, der sender deres lange Tunger op mod den mørke Aftenhimmel, og man gribes af den vidunderlige Stemning, der giver Fantasien Vinger. Men gennem hele jeres Virken i Spejderarbejdet, gaar som den røde Traad Kammeratskabet, et Kammeratskab helt forskelligt fra det, der er stiftet paa Skolebænken eller paa Legepladsen, thi i jeres Færden ude i den frie Natur ved Dag og Nat kaldes der paa de dybeste menneskelige Egenskaber.

Naar vi nu gør Aarets Regnskab op, maa alle vi, der har aflagt Spejderløftet, ransage vor Samvittighed, om vi ogsaa har opfyldt Spejderlovens Bud. Har I svigtet paa et eller andet Punkt, saa tilstaa det ærligt for jer selv, og giv jer selv det Løfte, af et oprigtigt Sind at stræbe efter at rydde Ondet ud.

Et har I vist lært, hvis I overhovedet har skænket det en Tanke, at Politik og Spejdergerning intet har med hinanden at gøre. Politik er modne Mænds Arbejde, der kun kan bygges paa Erfaring og Overbevisning, som kun naas gennem Aars Arbejde. Den største Glæde, vi har haft i det forløbne Aar, er derfor ogsaa den Julegave, som Ophævelsen af Uniformsforbudet var. Vi ser paa det som en officiel Anerkendelse af, at vor Bevægelse er ganske upolitisk. Vi skylder vore Ledere en varm Tak for deres Arbejde for Sagen, og vi skylder Statsmagten en Tak for dens Forstaaelse.

Ser vi saa fremad til det nye Aar, da véd vi jo, at Det Danske Spejderkorps i 1935 fejrer sin 25-aarige Bestaaen, og at Aaret vil komme til at staa i Jubilæets Tegn. For os Mennesker er det jo saadan, at selv om mange og uvigtige Begivenheder fæster sig med en mærkelig Stædighed i Erindringen, saa er det de store Begivenheder, der bliver Mærkepælene i Livet. Saaledes staar sikkert Jamboreerne paa Ermelundssletten, i Arrowe Park og i Gødøllø som Livets store Oplevelser for alle Deltagerne. Vi maa haabe, at den kommende Jubilæumslejr vil gøre 1935 til et uforglemmeligt Aar for Korpset, og at man Landet rundt vil sætte alt ind paa at opnaa det bedst mulige Resultat. Vi har jo den Lykke, at flere af de Mænd, der trak det største Læs i 1924, og hvis glødende Tro paa Sagen bragte Sukcessen, nu staar i Spidsen for Korpsets Arbejde.

Admiral CARSTENSEN

Naar Spejdere nu i Dag er samlet til Nytaarsparade hele Jorden rundt, og Millioner af Mennesker med Glæde ser tilbage til deres Spejdergerning, maa I ikke glemme, at det er en enkelt Mand, vi skylder Tak derfor: Verdens-Spejderchefen. I Baden-Powells Hjerne er Tanken om Spejderbevægelsen fostret, hans ukuelige Energi og varme Hjerte har ført Sagen sejrrig igennem. Han siger: »Det er en karakterdannende Bevægelse«. Han vil gennem Spejderarbejdet rense og højne de Unges Sind,

(Fortsættes Side 6)

Paa Ski

I JULEFERIEN

Handøl hedder den lille Bygd, til hvilken 1. Københavns Division i Juleferien arrangerede en Tur med Skikursus. — Den ligger Øst

for Trondhjem, nogle faa Kilometer inden for den svenske Grænse. — Paa Opfordring tog jeg med, — og fortrød det ikke. — Turen var rig paa Oplevelser.

Heldagsturene deroppe, der gik langt op over Skyerne, op mellem Jämtlands barske, isdækkede Bjerge, var vidunderlige. — Den længste Tur, vi gjorde, gik helt op mellem Snasahögarna og Tveråklumpen. Vejen derop var lang og besværlig. — Paa Turen gennem Skyerne frøs Haar og Øjenbryn kridhvide, ja, selv Haarene i Næsen frøs. — Snart var vi dog over Skyerne, de laa under os som en tung Røg. — Foran os laa Snasahögarna skinnende i den lavtstaaende Sol, omkring Toppene svævede nogle lette Skyer, ellers var Himlen klar og blaa, Sneen laa hvid og tindrende, kun plettet af vore lange, blaa Skygger. —

Langt i det fjerne laa Sylarna. — Tälgstensfjeldet, som Handøl ligger ved, stak lige Toppen op over Skyerne, overalt saa vi Bjergtinder med Sne.

Nedturen gik hurtigt i Forhold til Opstigningen, den haarde Sne gjorde det dog svært at styre, og det var ikke uventet, at der knækkede et Par Ski.

Da vi kom ned, saa vi Nordlyset som en tynd, svagtlysende Streg paa Himlen. — Straks syntes vi ikke, det var noget særlig storslaaet, men vi kom snart paa andre Tanker. — Stregen blev lysere, bredere, længere, svingede langsomt frem og tilbage over Himlen, bølgede som et Tæppe, fik Farver, gult, rødt og grønt, stadig forandrende Form og Lysstyrke.

De fleste Formiddage lærte vi Skiteknik med Thorkel Vøgg som Leder og Instruktør. — Det

---

(Fortsat fra Side 5)

hærde og udvikle dem til at blive gode og dygtige Mænd og Kvinder. Han siger endvidere: »Jeg venter, at enhver af Eder hver Dag gør en good-turn«, eller paa Dansk: noget godt. Ikke saadan at forstaa, at man skal gaa paa Jagt efter gode Gerninger, ikke samle paa dem eller prale af dem, tværtimod. Det skal være saaledes, at Trangen til at gøre det gode skal blive en Del af jeres Natur. I skal jeres Valgsprog tro, altid være rede til at give en hjælpende Haand, hvor Mennesker eller Dyr er i Vaande, rede til at sprede Lys og Glæde om jer.

Lad os da i Dag sende taknemmelige Tanker til Lord Baden-Powell, tak i jeres Hjerter Eders Førere for Aaret og tak Kammeraterne for godt Samvær, og til Slut vil jeg saa bede jer alle tage Hatten af og gentage de to sidste Ord, jeg vil sige: Godt Nytaar.

C. W. E. Carstensen.

var morsomt for os, men endnu morsommere for de svenske Drenge, der morede sig kongeligt over at se os falde. — Man forstod, de morede sig, selv stod de paa Ski, som var de født til det. — Smaa Purke paa 4—5 Aar tog de stejleste Bakker og lavede de flotteste Telemarkssving uden at falde.

Det før omtalte Tälgstensfjeld bestaar af en mærkelig Stenart — Fedtsten — der brydes, forarbejdes og sendes ud over hele Nordeuropa. Vi besøgte Bruddet en Dag. — Stenen, der fedter af, naar man rører ved den, er meget blød, man kan skære i den med en Kniv. — Værkstedet deroppe, hvori de forarbejdede forskellige Ting, mindede nærmest om et Savværk; der brugtes baade Rundsav og Drejebænk.

Den næstsidste Dag rasede Snestormen. — Den nyfaldne Sne blæstes op og piskedes mod vore Kinder, naar vi gik udendørs. — Anorak, vindtætte Benklæder og Snebriller var en stor Behagelighed. — Vi gik op over Fjeldet for at øve os i at staa paa Ski i Storm, da vi kunde risikere, den ikke lagde sig til næste Dag, naar vi skulde gaa de 8 Kilometer til Stationen i Enafors.

Det var med Vemod, vi den sidste Dag gik til Stationen, medens Bjergene indhyllede sig i Mørket for ikke at vise sig for os mere. — Da det atter blev Morgen, var vi i Stockholm.

Harald Langberg.

Hvis ULYKKEN sker .....

En sandfærdig Beretning, der viser, at man bør lægge Vægt paa at blive dygtig til Første Hjælp.

Det er ikke ofte, man faar Brug for sin Dygtighed som Samarit til at hjælpe et alvorligt tilskadekomment Medmenneske. Det er overhovedet ikke alle, der blot én Gang i Livet faar Lejlighed dertil. — Men naar det sker; thi hvem véd, naar netop Tilfældet vælger dig, maa du være beredt, d. v. s. tilstrækkelig dygtig og snarraadig, til at hjælpe. Du véd ikke, hvor lykkelig, man er, hvis det virkelig har været muligt for en at hjælpe et andet Menneske, hvis Liv var i Fare. Lær al den Nødhjælp, du kan, tag Samaritermærket — og hold din Dygtighed vedlige.

*

For nogen Tid siden kom Tilfældet til mig. Jeg hørte pludselig høje Skrig og løb efter Lyden. Et rædselsfuldt Syn mødte mig, en Dreng stod i lys Lue, akkurat som man kunde tænke sig et tørt Juletræ, overhældt med Petroleum og antændt. Instinktmæssigt greb jeg et Tæppe og slog omkring Drengen, der sanseløs af Skræk og Smerte rev sig løs for at løbe ud paa Gaden. Jeg fik dog heldigvis fat paa ham igen, væltede ham om paa Jorden og rullede ham i Tæppet, til Ilden var helt kvalt. Det kostede Drengen en Maaneds Ophold paa Hospitalet, — men hans Liv blev frelst.

*

Jeg sendte i Stilhed en Tak til mine gamle Førere i Spejderkorpset.

fh. 1. Vbroer.

Fra Virkelighedens Eventyrverden!

? Hvad er Elektricitet

Af ANDREAS NIELSEN

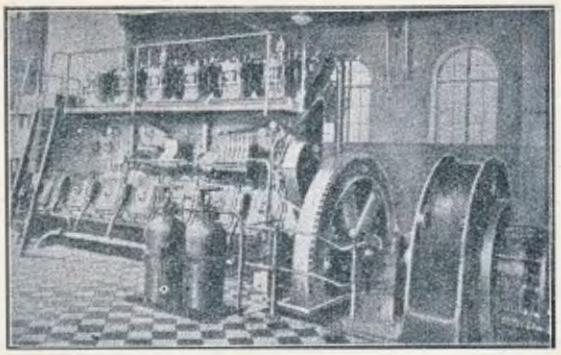

Elektricitetsværk med Jævnstrømsgenerator; fra venstre ses: Dieselmotor, Svinghjul og Dynamo.

En gammel Vittighed fortæller om en Student, der til Eksamen fik ovenstaaende Spørgsmaal, og efter lang Betænkning svarede: »Jeg vidste det for et Øjeblik siden, men nu kan jeg ikke kome i Tanker om det«; hvorpaa Censor bemærkede: »Sørgeligt, at det eneste Menneske, der har vidst, hvad Elektricitet er, har glemt det!«

De sidste Aars Forskning har løftet Sløret for en Del af Elektricitetens dybeste Hemmeligheder og aabenbaret saa mange og mærkelige Ting, at der — i en hel Aargang af »Spejdernes Magasin« kun vilde være Plads til Indledningen!

Lad os engang prøve at forstørre den tynde, næsten usynlige Traad, der sidder i en almindelig Lommelampepære.

Vi har desværre intet Forstørrelsesglas, der er kraftigt nok; for vi skal have forstørret Traaden, saa den bliver lige saa tyk som Jordkloden (12756 Km.). Nu kan vi rigtigt se den efter i Sømmene. Vi kan ikke kende vor pæne, blanke Traad igen, for det, vi ser, er næsten kun Tomhed; men vi opdager snart en Mængde smaa Tingester i svingende og hoppende Bevægelser. Der er langt imellem dem (flere Meter), og de er paa Størrelse som Ærter. Vi undersøger dem nærmere og opdager, at de alle har smaa Planeter, der i rasende Tempo kredser om dem.

Hver »Ært« har et ganske bestemt Antal af disse smaa Følgesvende og minder om vor Sol med sine Planeter. Et saadant lille Solsystem kaldes for et Atom. I Sølv har hvert Atom 47 Elektroner (Planeter) og i Kobber 29. Ved nøjere Eftersyn viser det sig, at nogle af Atomerne mangler en Elektron, og at disse frie Elektroner har revet sig løse fra deres Baner og farer omkring i vild Forvirring. Den positive Elektricitet findes kun i Atomkernerne (»Ærterne«) og den negative i Elektronerne.

I de Atomer, der har alle Elektroner i Behold, vil positiv og negativ Elektricitet opveje hinanden (man siger, at Atomet er neutralt). De Atomer, der mangler en Elektron, har et lille Overskud af positiv Elektricitet. (Et saadant havareret Atom kaldes en positiv Ion).

Nu prøver vi at tænde Lommelampen. Øjeblikkelig begynder alle de frie Elektroner at bevæge sig gennem Ledningen; men dette sker ikke uden et Utal af Sammenstød. Det hele minder om en Sværm Myg, der flyver gennem et stort Glasrør med mange Forhindringer. Hvis vi holder Øje med et bestemt Sted paa Traaden, vil vi opdage, at det er et svimlende Antal Elektroner, der passerer os; i hvert Sekun ca. 200000000000 Millioner. Alle disse Elektroner kommer fra Batteriets negative Pol og bevæger sig gennem Ledning og Pære til den positive. Strømmen gaar altsaa den modsatte Vej, af hvad man i Almindelighed regner med. Atomer og Ioner kan ikke forlade deres Plads, og en positiv elektrisk Strøm i Traaden er altsaa en Umulighed.

I nogle Stoffer, f. Eks. Glas og Gummi, findes næsten ingen frie Elektroner, derfor gaar en elektrisk Strøm meget vanskeligt gennem disse Stoffer.

Den Fart, hvormed Elektriciteten (Elektronerne) bevæger sig fremad gennem en Ledning, er noget i Retning af 1 cm i 30 Timer, og man spørger forundret: »Hvordan er saa Telegrafering og Telefonering gennem lange Ledninger mulig?« Vi forstaar det straks, naar vi tænker paa en lang, tyk Haveslange, helt fyldt med Vand. Aabner vi en Smule for Vandhanen, vil Vandet straks løbe ud af Slangens anden Ende, selvom det kun bevæger sig gennem Slangen med Sneglefart. Ved Siden af den elektriske Strøm er Sneglen altsaa en Hurtigløber.

Den store Jubilæumslejr

27. JULI – 9. AUGUST 1935

SPAREMÆRKERNE

Der er vel ingen Spejder i Det Danske Spejderkorps, der ikke nu har set Jubilæumslejrens Sparemærkeserie.

I maa da alle indrømme, at den er blevet smuk. En festligt set Serie, der paa en klar Maade giver Træk af Korpsets Historie.

Det syntes ogsaa en Trop i Provinsen, som jeg i de første Dage i Januar var ude hos. Der var allerede solgt 100 Mærker.

Naar Mærkerne er blevet saa smukke, saa skyldes det i Virkeligheden først og fremmest Kunstneren Axel Mathiesen.

I kan nok se, hvor han i sine Akvareller (Malerier udført med Vandfarve) faar Begivenhederne fremstillet paa den helt rigtige Maade. Men hvem skulde ogsaa kunne det bedre end han, der er Fader til tre Spejdere, og som selv har deltaget i Spejderarbejdet som Tropsraadsformand, Kolonneraadsformand og meget andet gennem mange Aar.

Men se, dermed var det ikke gjort, der er en lang Vej igen, inden Akvarellerne bliver til Sparemærker. De skal nemlig trykkes i Trefarvetryk. Med denne Maade at trykke paa er det muligt at gengive næsten alle Farvetoner.

Man fotograferer først Billederne tre Gange. Og ved at anvende forskellige Farvefiltre, farvede Glas, faar man tre Clichéer. Een hvor kun det, der er gult i Billedet, findes, een hvor det røde, og een hvor det blaa træder frem. Naar disse Farver trykkes ovenpaa hinanden, saa fremkommer alle andre Farvetoner. I véd, hvordan man for Eksempel faar grønt, hvis man blander blaat og gult sammen.

Naar Billederne skal være saa smaa, som Sparemærkerne til Jubilæumsbanken, maa Clichéerne selvfølgelig være pinligt nøjagtige. De er med megen Omhu udført af Perssons Clichéanstalt.

Ogsaa Trykningen, der er udført af Hansen og Andreasen, kræver megen Nøjagtighed. — Først trykkes gult, saa rødt og tilsidst blaat. Den mindste Forskydning af en af Clichéerne faar Billedet til at ligne et Fotografi, hvor man har rystet paa Haanden, da man tog det. Selv Varmegraderne og Fugtigheden i Trykkeriet maa man tage med i Betragtning, naar Arbejdet skal blive helt godt. Og det er det blevet!

Men nu skulde I til at købe Mærkerne!

Jeg har lige spurgt Korpssekretæren om, hvordan det gaar med Salget. Han mener glimrende. Han har haft et stort Arbejde, inden de 288,000 Mærker laa velforvaret i Korpsets Pengeskab.

Men nu glæder han sig over, at de er ved at gaa ud igen af Skabet. I første Omgang udsendtes 384 Ark til alle Korpsets Afdelinger. Nu er der gaaet 14 Dage, og i den Tid er der yderligere rekvireret 483 Ark, saaledes at der i Øjeblikket er udleveret 20,808 Mærker. At Spejderne ogsaa køber Mærkerne, det er vi sikre paa, siger Sekretæren, for vi har allerede faaet de første Indbetalinger. Og der er Troppe, der har rekvireret Mærker flere Gange.

Husk nu at spare dine Penge sammen. Kan I spare 13½ Øre om Dagen fra nu af, saa har I Lejrkontingentet.

Angaaende den store Terrænleg, der jo sikkert bliver meget spændende, — saa har jeg søgt at faa lidt at vide om den, men Revisor Frans Bruun, der sikkert bliver den, der kommer til at forme Terrænlegen, er temmelig umeddelsom. Han har været ude for at finde det bedste Sted for Øvelsen. Og kinesiske Røvere og gamle danske Konger besøger ham i Drømme for at melde sig til Tjeneste ved Terrænlegen. Mere er der ikke at faa ud af ham — foreløbig.

Men altsaa — Jubilæumslejr den 27. Juli til 9. August.

Fritz Lerche.

Lommebog for Spejdere.

Paa Fr. Palm Greisens Forlag er atter i Aar udkommet den meget nyttige Lommebog for Spejdere. Foruden alt det sædvanlige Lommebogsstof og Spejderstof finder man en udmærket instruktiv Artikel om Første Hjælp, en »Prisliste« vedrørende Cykleforseelser, Færdselslære, Hastighedsbestemmelser, en Artikel om Skiløbning og Vallning af Ski, Fortegnelse over Vandrehjem og meget mere. Bogen er redigeret af 5. Bytrop. Prisen er Kr. 1,75. Lommebogen fremtræder i et smukt, blødt Skindbind. Den anbefales stærkt. Har du den endnu ikke, skulde du købe den!

Redaktøren siger—

En Spejderbedrift.

I Maagernes Patruljeblad (»Vedels Egne«) kan man læse følgende om en gammel Spejder, Erik Nyholm:

»Et Par løbske Heste, forspændt en Vogn, flintrede ned gennem Hatamenstreet i Peking. Fodgængere, Cykler og Richshaws veg ilsomt til Side for de sanseløse, halvvilde, mongolske Heste med Ødelæggelsens Vederstyggelighed umiskendeligt i deres Kølvandslinie. En Kende bleggule bliver de gule, godmodige Ansigter, ingen tør vove at standse de rasende Dyr. Om faa Minutter maa de naa den myldrende Vrimmel i Byporten »Hatamen«.

Grebne af panisk Rædsel maser de paa. Børn trædes ned, gamle Folk væltes — bare bort, ud i det fri, bort fra den sikre Død.

Med eet er Faren overstaaet. — En ung Europæer, rolig og behersket, forlader sin Richshaw. Sportstrænet følger han i Løb ved Siden af Hestene og kaster sig med Anspændelse af sine yderste Kræfter ind mod Hestene, faar fat i Hovedtøjet — endnu nogle Skridt, saa staar de stille.

»Hvem er han?« Det svirrer om Ørene paa engelsk og kinesisk: He is a dane« — »Dan goy yon.«

Han halter stærkt, Blodet strømmer ham ned ad Ansigtet. Men en gammel Spejder tager det ikke saa nøje, Erik Nyholm af »Vedels Egne« kunde med god Samvittighed køre hjem til nogle Ugers Sygeleje. Han havde gjort sin Pligt — »he did a good turn«.

Naar man læser denne Artikel, risler det formelig ned ad Ryggen ved Tanken om, at det var en Dansker, der havde gjort det, og at det var en Spejder i »Vedels Egne«.

Hvem tror I, der vilde have vovet dette? Et Fejlgreb, og han vilde være faldet ned mellem Hestene og blive trampet til Døde. Men Erik Nyholm gjorde det, fordi han mente, at det var hans Pligt. Han havde ikke forgæves været Spejder og lært, at en Spejder skal være beredt.

„Jambo"?

Dengang vi selv havde den store Jamboree ude paa Ermelundssletten, udkom der en Lejravis — »Jambo«. Er der nogen af jer, der vil sælge mig Avisen komplet (Nr. 1 til 12), eller er der nogen af jer, der har de to sidste Numre — Dobbeltnumrene 9—10 (Onsdag den 20. August) og 11—12 (Lørdag den 23. August) — for meget. Det drejer sig om at gøre et udenlandsk Spejderkorps en Tjeneste, ved at skaffe det et Eksemplar, saa I vil nok kigge godt efter. Opgiv Pris!

De grønne Spejderes Jubilæumslejr.

Det er ikke alene os, der fejrer Spejderbevægelsens 25 Aars Jubilæum i Danmark. Vore grønne Brødre, K.F.U.M. Spejderne i Danmark, holder i Dagene fra den 6. til den 15. Juli en større Korpslejr paa deres historiske Lejrplads — »Godset« — ved Hjortekær. Til denne Lejr har K.F.U.M. Spejderne indbudt en Trop af vort Korps til at deltage. Prisen for Deltagelse er 17 Kr. Vi holder jo selv Jubilæumslejr senere paa Aaret, og jeg er godt klar paa, at det maaske vil volde nogen Vanskelighed at finde en Trop, der kan deltage. Men det er maaske saadan et eller andet Sted, at denne Lejr vil falde bedre med Hensyn til Tiden end vor Lejr, og i Stedet for saa at tage paa almindelig Tropssommerlejr vil jeg bede jer nøje gennemtænke, om Tropper ikke hellere burde deltage i Hjortekærlejren. Vi ser meget gerne Korpset repræsenteret i denne Lejr. Henvendelse til Korpskontoret, Studiestræde 30, Kbhvn. K.

Er der nogen,

der har Spejdernes Magasin Nr. 6, Aargang 1933? Besked med Opgivelse af Pris gives til Korpskontoret.

Internationale Hilsner.

I Anledning af Julen og Nytaaret har Korpset faaet en Mængde Hilsner fra mange Dele af Jorden. Det er jo jer, der i Virkeligheden har faaet Hilsenerne, hvorfor de herved videregives fra:

Det internationale Bureau og Mr. Hubert Martin.
Captain Wilson, Gilwell Park.
Den ungarske Spejderchef, Grev P. Teleki.
Det Rumænske Spejderkorps.
Spejderne i Chile.
Eclaireurs Unionistes de France.
Jim Szabo de Zabola (ungarsk Spejderfører)
K.F.U.M.'s Scoutförbund i Sverige.

[Fortsættes Side 18]

Seks smaa Drenge fandt forleden ved Detroit nogle Stokke, som de gav sig til at more sig med. De arrangerede en ræsk lille Konkurrence om, hvem der kunde kaste længst. Inden Konkurrencen blev afgjort, kom imidlertid en Inspektør til Stede, og han skulde lige til at stikke en af Drengene en paa Kassen med en Stok — da han opdagede, at det var Dynamitpatroner!

Den næstrigeste Mand i Verden er *Maharajahen af Gwalior*, der kun er atten Aar. Hans Smykker er alene 100,000,000 Kroner værd. Han hedder *George* til Fornavn, og hans Fader, der er meget loyal mod den engelske Konge, opkaldte ham efter denne, ligesom hans Datter er opkaldt efter Dronning *Mary*.

Kun bevæbnet med en Jernhage er det lykkedes Mr. T. J. Shaw, en professionel Slangejæger fra Texas, at fange 10,000 Cobraslanger i Løbet af en Aarrække — uden at han nogen Sinde er blevet bidt. Han tager altid Slangerne med de bare Hænder.

A »Robinson Crusoe« island, in the middle of a beautiful Laurentian lake, teeming with fish and with every opportunity for bathing, canoing, trail blazing and all the other pursuits of the backwoodsman, as a national camp for the Canadian Boy-Scouts, was outlined at Ottawa recently.

Véd du, at den i Eventyrerne saa ofte omtalte Enhjørning blot er en Hval?

Først i det 18. Aarhundrede blev det bekendt, at de rundt i Landet fundne Horn af Enhjørning var Stødtænder af Narhvaler.

Under år 1933 utskeppades från Indien till England 3 miljoner ormskinn. En del ormsorter, som förut anställde svåra skador, ha nästan utrotats och måste nu odlas och vårdas med ömhet. Allt detta med tänke på damernas fåfänga.

Spejdere i Irak til Parade. Forrest gaar Spejderchefen, som vi kender fra Jamboreen i 1933, da vi rejste sammen med 10 irakesiske Spejdere til Ungarn.

I engelske Banker ligger ikke mindre end 160,000,000 Kroner og venter paa at blive afhentet af deres rette Ejermænd. I de fleste Tilfælde er det Smaabeløb, der indestaar paa Bankbøger, hvis Ejermænd helt har glemt dem. Der findes dog ogsaa Formuer paa helt op til 400,000 Kroner, som ingen hæver.

En tretten-aarig Dreng, David Riley i Durham i England er Genstand for hele Byens Forundring. Han vender nemlig altid sine Skolebøger om, naar han skal læse, fordi han synes, det er lettere at læse Bogstaverne omvendt!

Alla slipade diamanter, som finnas i världen, kunna få plats i en låda, som är 244 cm lång, 183 cm bred och 91 cm hög.

Det sorte Hav forgiftes stadig af Rester af Søslanger og Havuhyrer, der for mere end 100,000 Aar siden har fundet Døden paa Bunden af Havet, og hvis Rester dækker 20,000 Kvadratmiles af Havbunden med et tykt Lag Slam.

Kan du løse den gordiske Knude?

Som bekendt maatte Alexander den Store opgive at løse den berømte, gordiske Knude, som han saa huggede over med sit Sværd. Har du Lyst til at prøve, om du er dygtigere end hin berømte Mand, skynd dig da at finde 1,5 m Snor og en Saks (en Vogn er saa tung at faa ind i Stuen). Bind Snorens to Ender sammen og lav et Slyngestik i Saksens ene »Øje« samt et enkelt Halvstik i det andet Øje; før derpaa Snoren gennem begge »Øjne« nøjagtig som paa Tegningen; sæt saa Snorens frie Ende godt fast ved et Søm eller ved en Knap i din Bluse, og prøv, om du kan befri Saksen.

Den Knude, der binder Snorens to Ender sammen, maa selvfølgelig ikke løses, og Snoren maa ikke tages af Sømmet eller Knappen.

Der er intet Humbug eller Hokus-Pokus ved Løsningen; men du vil hurtigt opdage, at det fordrer Omtanke og Taalmodighed at løse den ne gordisk-saksiske Knude!

A. N.

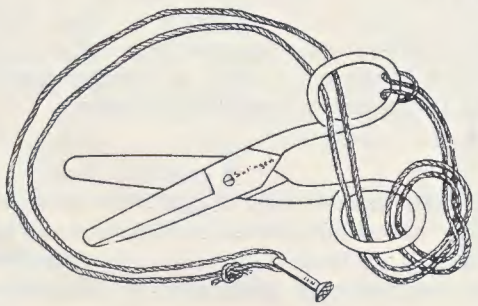

Bundet — med 5 Tommer Sejlgarn.

Forleden Dag snakkede jeg med en Politi betjent (nej, jeg havde ikke kørt uden Lygte eller gjort mig skyldig i nogen anden Forbry delse; jeg *kender* Betjenten), — og han spurgte mig, om jeg kunde binde en Mand med 5 Tommer Snor, — saaledes at han ikke kunde flygte Jeg troede, Lovens Haandhæver gjorde Grin med mig, og opgav paa Forhaand. Han smilede og sagde noget om, at Spejdere jo ellers var saa dygtige til at binde Knob. Og saa forklarede han Trick'et: »Anbring Mandens Hænder bag hans Ryg og bind hans Tommelfingre sammen med de 5 Tommer Snor. Læg ham ned paa Jorden — paa Maven — og bøj hans Ben tilbage, saa at Fødderne kommer ind i den »Løkke«, som hans — ved Tommelfingrene — sammenbundne Arme danner. Manden vil ikke kunne røre sig af Stedet, før nogen befrier ham.« —

Jeg har selv foretaget Eksperimentet, og jeg maa give min Ven, Politibetjenten Ret, — det er en yderst nyttig Metode. Her er et Billede, der viser den i Praksis:

Prøv Spøgen med din Patruljefører. Han vil uden Tvivl synes om den! —

FORSK

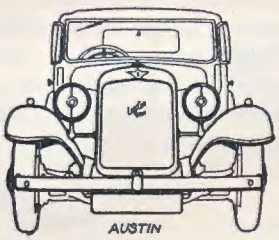

Kender du de ny Automobil-Modeller ?

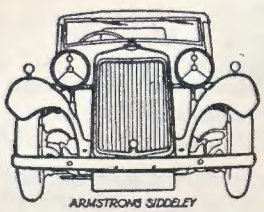

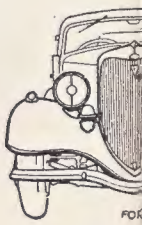

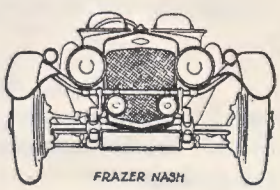

De to vanskelige Gaader.

I December Nummeret gav jeg jer to ret svære Gaader. Her er Løsningen: I. Lokomotivføreren hed Schmidt. Fyrbøderen kan ikke hedde Schmidt, fordi »Jernbanemanden Schmidt slaar Fyrbøderen i Billard«. Lokomotivføreren tjener *nøjagtigt* en Trediedel af, hvad Forretningsmanden Schmidt tjener. Togførerens Navnebroder tjener 10.000 Kr. om Aaret. Det kan altsaa *ikke* være Schmidt, eftersom 10.000 ikke kan deles med 3.

II. Bestyreren hed Larsen. Konsulen kan ikke hedde Larsen, fordi »Hr. Larsen var højere end Konsulen«. Direktørens Nabo maa hedde Larsen, fordi denne Dame købte 3 Gange saa mange Rammer som Direktøren. Fru Svendsen købte jo kun 2 Rammer, og Fru Andersen boede paa Christianshavn. Den Frue, der havde samme Navn som Direktøren, boede i Hellerup. Direktøren hed altsaa Svendsen, hvorefter Konsulen maa hedde Andersen — og Bestyreren Larsen.

ELLIGT

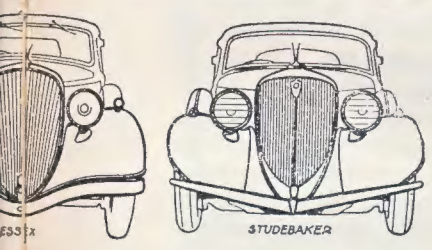

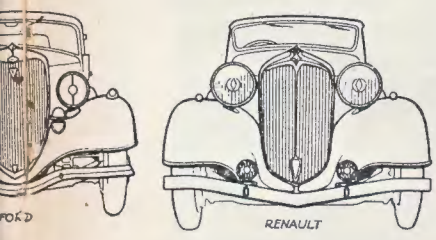

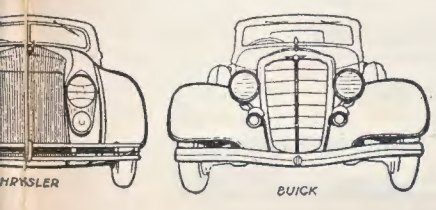

Her er nogle af de mest kendte Mærker

!

Dobbelt-gang.

Her er en morsom Øvelse, som I skulde prøve i Patruljen.

Se først paa Billedet, saa er det lettere at forstaa Forklaringen.

Stil dig foran din Partner. Spring op med Benene rundt om hans Krop. Flet Fødderne bag hans Ryg, saa du faar godt fat. Med din Kammerats Hjælp læner du dig helt tilbage, indtil du kan stikke Hovedet ind imellem hans Ben. I denne Stilling griber du fat om hans Ankler, — og saa kan I begynde at gaa. For at du ikke skal »falde af«, bør din Kammerat tage et godt Greb i din Livrem. — Det er en temmelig vanskelig Øvelse, som kræver en vis Behændighed. Maaske er det bedst de første Gange at have en tredie Kammerat til at hjælpe dig med at komme i Stilling. Naar man er blevet mere dygtig, kan man foranstalte »Væddeløb«.

sammenbundne Arme danner. Manden vil ikke kunne røre sig af Stedet, før nogen befrier ham.« —

Jeg har selv foretaget Eksperimentet, og jeg maa give min Ven, Politibetjenten Ret, — det er en yderst nyttig Metode. Her er et Billede, der viser den i Praksis:

Prøv Spøgen med din Patruljefører. Han vil uden Tvivl synes om den! —

De to vanskelige Gaader.

I December Nummeret gav jeg jer to re svære Gaader. Her er Løsningen: I. Lokomotivføreren hed Schmidt. Fyrbøderen kan ikke hedde Schmidt, fordi »Jernbanemanden Schmidt slaar Fyrbøderen i Billard«. Lokomotivføreren tjener *nøjagtigt* en Trediedel af, hvad Forretningsmanden Schmidt tjener. Togførerens Navnebroder tjener 10.000 Kr. om Aaret. Det kan altsaa *ikke* være Schmidt, eftersom 10.000 ikke kan deles med 3.

II. Bestyreren hed Larsen. Konsulen kan ikke hedde Larsen, fordi »Hr. Larsen var højere end Konsulen«. Direktørens Nabo maa hedde Larsen, fordi denne Dame købte 3 Gange saa mange Rammer som Direktøren. Fru Svendsen købte jo kun 2 Rammer, og Fru Andersen boede paa Christianshavn. Den Frue, der havde samme Navn som Direktøren, boede i Hellerup. Direktøren hed altsaa Svendsen, hvorefter Konsulen maa hedde Andersen — og Bestyreren Larsen.

FORSKELLIGT

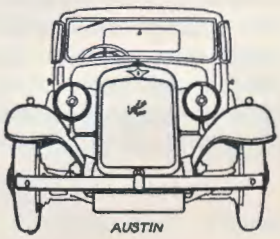

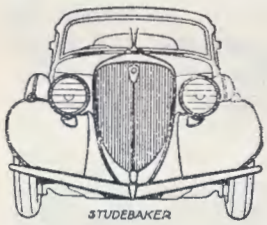

Kender du de ny Automobil-Modeller ?

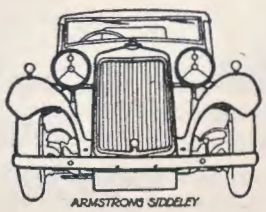

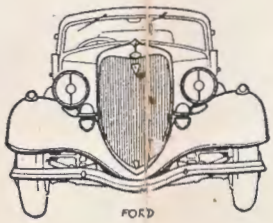

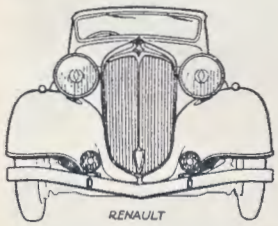

Her er nogle af de mest kendte Mærker !

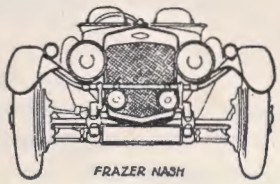

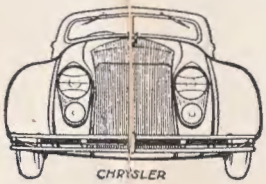

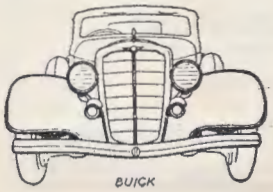

DANNYS FLOK

Fortsat Roman.

Oversat af *Aage Jørgensen.*

II. Williams Kikkert.

Mens de ventede, at det Kvarter skulde gaa, lod Bandeførerne deres Drenge øve sig i at kravle paa Maven, gemme sig bag Træstammer og pludselig falde ned paa et Advarselsfløjt. Ulvene var i godt Humør og ivrige efter at arbejde sammen og lade Rundhovederne vinde, De havde Planer om at sende hemmelige Signaler til hinanden, saa at den, der saa det kongelige Bud, ogsaa kunde hjælpe andre til at se ham.

Den eneste, der var lidt besværlig, var William. Han var uhyre vigtig, fordi han havde bragt en vældig god Kikkert med, som tilhørte hans Far, der havde fundet den i Krigen. Hvis Williams Far havde vidst, hvor værdifuld den var, havde han næppe givet ham Lov til at tage den med. Men nu viste det sig at være meget heldigt, thi det Eventyr, jeg nu skal fortælle om, vilde aldrig være hændet, hvis ikke William havde haft den Zeisskikkert og været mere interesseret i at kige i den end i at deltage i Øvelsen.

»Bare, du ikke havde taget den med!« sagde Sam tilsidst; »put den i Rygsækken og tag den ikke frem mere!«

»Nej, jeg vil ikke,« sagde William gnaven, »jeg skal opdage Danny gennem den; jeg kan se Tallene, naar I andre er langt borte og anstrenger jeres dumme Øjne for at se.«

»Lad mig lige prøve den,« sagde Mop.

»Nej!« raabte William, »du ødelægger den bare!«

Der opstod et Slagsmaal.

Og Sam og Jack var fortvivlede; imedens fik Pugge fat paa Kikkerten og stak af saa langt bort, han kunde, for at kige paa Ulvene fra Afstand. I Mellemtiden havde de andre øvet sig i at klatre i Træer, da Ronald sagde, at det var den bedste Maade at faa Øje paa Danny paa uden selv at blive set. Før de bekymrede Bandeførere havde faaet deres Bander startet, en paa hver Side af Skoven, havde det kongelige Bud faaet en hel Del mere end et Kvarters Forspring.

Ulvene var meget ivrige efter at faa mange Numre, men næsten ivrigere for at holde sig skjult, thi ingen brød sig om at være den første, der fik sit Navn skrevet ned i Dannys Lommebog eller i det hele taget faa det skrevet ned dér, særlig ikke Bandeførerne og Hjælperne. Alle nærede det hemmelige Haab, at han vilde blive den eneste, hvis Navn slet ikke blev skrevet ned. (Fortsættes)

Et interessant Flokmøde.

For nogen Tid siden havde Gjentofte Ulve-Flok en interessant Tur. Vi mødtes Kl. 16 paa »Skansen«, hvor Arne fortalte, at omme bag Huset ventede en Flyvemaskine paa os; først fik vi Bind for Øjnene (maaske for ikke at blive svimle) og steg med Besvær ad en Stige op i en moderne dansk Fokker (det var »Skansen«); her maatte vi tage Bindet fra Øjnene, og saa fortalte Arne om Rejsen og viste Lysbilleder frem, først fra Kastrup Lufthavn, saa fra Hamburg og videre fra de rhinske Skiferbjerge, hvor vi var inde i en Borg, og fra Innsbruck i Tyrol. Her steg vi ud af Maskinen og foretog en Vandring i Alperne og derpaa gik Turen ned med Svævebane; saa startede vi igen med Flyvemaskinen og naaede vort Maal: Neapel, eller som det hedder paa Italiensk: Napoli. Her saa vi Øen Capri med alle dens Seværdigheder, der var morsomme, ejendommelige Sejlskibe, en gammel Trappe, som var anlagt af Fønikerne, og sidst, men ikke mindst. den berømte blaa Grotte. — Her traadte vi af og maatte nu selv se at finde hjem fra den morsomme Tur.

Odder,
Bandefører for den graa Bande.

Drik Sol
rik Mælk
rik Solbjergmælk

100 pCt. Sundhed

A/S Kjøbenhavns Mælkeforsyning

100 km Tur.

To Spejdere fra Glentetroppen, Nykøbing F., Ove Mortensen og Anders Jespersen, har for kort Tid siden erhvervet den meget fornemme 100 km Plade.

Kl. 5,20 en Onsdag Morgen startede de fra Nykøbing. 5 Timer efter var de i Maribo. De fortsatte over Stokkemarke til Ryde, hvilket atter tog 5 Timer. Her indtog de et spartansk Maaltid og begyndte straks efter Tilbageturen.

De fortsatte fra Ryde til Maribo paa 3½ Time og fra Maribo til Nykøbing paa 5¼ Time.

De var hjemme Kl. 3,35 om Natten.

1. Esbern Snares Trops Fødselsdag.

I. Esbern Snares Trop, Kalundborg, bestaaende af 20 Spejdere og 15 Ulve, afholdt den 4. Novbr. en vellykket Tropsfest. Arrangementet var ordnet af Troppens 7 ældste Spejdere med Bistand af Spejdernes Forældre og det nye Tropsraad, som blev forøget med 6 nye Medlemmer lige før Festen.

Før Festen var der Bortlodning af ½ Gris, 5 Gæs, 10 Ænder, 5 Gavekort à 5 Kr. à 50 Øre pr. Lodseddel. Salget gav ca. 750 Kr.

1. Esbern Snares Trop.

Paa selve Festdagen var der arrangeret: Tombola, Skydetelt, Fiskedam, Lykkehjul, Sømbuk, Kagebod m. m. bl. a. Udstilling af Spejderflid, samt Indretning af en Lejr. Under Festen var der hele Tiden Musikunderholdning, og paa fastsatte Tider var der Optræden paa Scenen, bl. a. Ulve i Lejr, En Tyge Brahes Dag, Flygtningen, Sange m. m. Hele Arrangementet gav en Bruttoindtægt af Kr. 1700,00, Overskudet blev ca. Kr. 1200,00, hvilket er den bedste Fest i Troppens Historie m. H. t. det pekuniære. Besøget var ca. 1600 Mennesker. Efter Kl. 10 var der Dans for aktive og passive Medlemmer. For Overskudet søger Troppen sig et nyt Lokale samt Anskaffelse af nyt Lejrmateriel.

At Festen har givet Interesse for Spejderbevægelsen i Byen, viser den Omstændighed, at Troppen har haft en Tilgang af 10 nye Spejdere og Ulve, samt at der er tegnet 40 passive Medlemmer.

Graaben.

I Sønderbro Trop er der en Patrulje bestaaende af 17—19aarige Spejdere, som ikke er blevet Patruljeførere, men som føler sig for gamle til at deltage i det almindelige Spejderarbejde, — bl. a. fordi de er for dygtige. De er nemlig alle 1. Klasses Spejdere og Riddere. Patruljen hedder »Graaben«, og den føler det som sin Opgave at gavne Troppen og de yngre Kammerater mest muligt. Saaledes tilrettelægger og

[Fortsættes Side 23]

Husk at forlange

GALLE & JESSEN's

Flødekarameller

9

VARIATIONER

Ren Fløde, Chokolade, Mocca, Rom, Hindbær, Mandel, Malt, Lakrids og „Helse". Vil I have noget lækkert og forfriskende, saa prøv vore Karameller! Hver enkelt er en Perle af Velsmag — og de „holder længe"!

A/S GALLE & JESSEN

Jack anmelder:

1ste Nyboders Tropsfest.

Med den Rutine, som 9 foregaaende Tropsfester giver, fejrede 1ste Nyboder sin 10ende Tropsfest den 9. December og formaaede at fylde hele Moltkes Palæ.

Med sekundiøs Præcision marcherede over 70 Ulve, Spejdere og Seniorer op ad Midtergangen gennem det halvsjettehundredtallige Publikum og tog Scenen i Besiddelse. Længe leve Max Reinhardt; hans Elever tælles ogsaa blandt Spejdere.

Der var Stil over Festen, udarbejdet af Seniorerne. Hvis de havde været lidt mindre emsige efter at optræde selv, saa havde Programmet ikke virket for langt og alligevel været overdaadigt.

De præsenterede sig straks i første Billede som Programudvalget. Bevares, de var morsomme, de lagde — bogstaveligt — Hovederne i Blød, hvilket omgaaende affødte diverse Hip til Enkeltpersoner i Parkettet, men det er Spejderne og Ulve, man kommer for at se og høre, ikke Seniorerne. Selv uden personlig Præsentation vilde enhver være klar over, at Æren for Programmet tilkom dem.

De importerede dernæst — stadig bogstaveligt — en Kasse med Paaskrift »Idéer«. Ud af Kassen steg en Ulveunge, Aftenens henrivende lille Konferencier, som oplevede de mange Billeder, hvoraf Festen bestod, og som saa storartet kunde have klaret sig uden den ham beskikkede Seniorhjælp.

Mellem Norges Fjeldtinder omhandlede paa Melodi: *Æv, Gutter,* Sommerens Lejrliv kvikt sunget af Spejderne.

Saa fulgte en ganske pudsig lille Apothek-sketch med delvis nye Vittigheder.

Ulvene illustrerede derpaa ved Pantomime og Sang en Vise »Husker du —« overordentlig nydeligt og kultiveret.

Flying down to —, var en meget morsom Sketch fra et Venteværelse i Lufthavnen. Det ene Hold Passagerer efter det andet forlod Venteværelset i hensigtsmæssige Kostumer alt efter Bestemmelsesstedet. Endelig kom Turen til Nyboders Seniorer drabeligt udstyret; de skulde flyve til — Malmø. Det refererer sig omend temmelig frit til en af Seniorernes Udflugter.

Spejderne sang derpaa en svensk Eskimovise. Dekorationerne var fortræffelige og var — bevidst eller ubevidst — plagieret fra den blaa Fugls sidste Optræden her i Byen; og det er et glimrende Sted at hente Inspiration.

Af det øvrige Program skal fremhæves et Par fortræffeligt sungne flerstemmige Sange, samt Seedorffs: *Der gynger en Ø.* Faa Ting af Sorgenfris Sange er tilstrækkelig sobre til Spejderbrug, men Nyboder kan aabenbart finde dem frem.

En Rulle Pindebrænde spillede paa en barok Maade en ganske grinagtig Rolle i saa godt som hvert eneste Billede; alt i alt var det en morsom og udmærket Spejderaften uden Repriser, men med lutter nye Idéer; den vidnede om god Forberedelse og behagelig Disciplin.

Jack.

En Annonce i
Spejdernes Magasin
betaler sig selv!

Det smager efter mere — Og lad dem blot spise det. Thi Høegh's danske Lakridskonfekt er ikke alene lækkert, det er altid friskt og det er sundt. Naar Børnene vil have søde Sager, saa kan De ikke give dem noget bedre end det gode danske

HØEGHS
LAKRIDSKONFEKT

Brug

Blaa og rød Pakning

BOGHYLDEN

Peter Freuchen: »KNUD RASMUSSEN, SOM JEG HUSKER HAM.«

3.50 hft., 4.50 ib. (Gyldendal).

Der vil i Tidens Løb blive skrevet mange Bøger om Knud Rasmussen, ikke mindst for Ungdommen. Han vil alle Dage være det straalende Ideal for de Drenge og Piger, der, som det hedder bag paa den første Ungdomsbog om ham, ikke føler sig utrygge, fordi de staar alene paa en Græsplæne.

Hans Bedrifter er berømte Verden over, om ham selv ved derimod kun hans nærmeste Venner Besked. Gennem Peter Freuchens Bog om ham kan imidlertid hele den danske Ungdom faa at vide, hvordan han var, hvad han udrettede, og hvad den kan lære af ham. Det skulde gaa underligt til, om det ikke blev den Bog i Aar, som alle Unge skal have.

»DE TRE BERØMTE MUSKETERER.«

Alexandre Dumas: De tre Musketerer.

5.00 hft., 9.50 V.B. (Gyldendal).

Alexandre Dumas berømte Bog »De tre Musketerer«, der i Løbet af fem Aar i en ny Udgave er solgt i 28.000 Eksemplarer, er nu atter kommet i et nyt stort Optryk paa 10.000. Hvis det ikke er den mest læste Bog i Europa, saa er det i alle Tilfælde en af de mest læste, hvad der ikke er underligt. Slag i Slag gaar det med feberglødende Hast, lige fra det Øjeblik, da Tæppet gaar op, og Kaarderne mødes i Meung. Dueller paa Livet løs og lumske Intriger, hensynsløst Vovemod i Sejr og Nederlag, vild Flugt og hæsblæsende Forfølgelse, drævende engelske Puritanersalmer og haarkløvende latinske teologiske Disputatser, Audienser hos kronede Hoveder og fremfor alt den vilde aandeløse Jagt efter Dronningens Halsbaand fra Paris til London og tilbage, hvor hvert Minut er skæbnesvangert, for at ikke Dronning Annas Hemmelighed skal blive et dødbringende Vaaben i Kardinal Richelieu's Haand, den gribende Henrettelsesscene i Armentiéres — saadan er Bogen, en Kæde af klare, hastige Billeder, der stryger forbi Læserens Øjne.

»LILLEKØBINGS SKRÆK«

af *Marius Dalsgaard* (Hasselbalch).

Den handler om en Dreng, der bliver forældreløs i 14 Aars Alderen og kommer over til sin Halvonkel, Købmand Amdrup, som bor i Lillekøbing. Onklen har 5 Børn, og deraf er Rita hans eneste jævnaldrende, de bliver ogsaa hurtigt Venner, og han hjælper hende mange Gange ud af en slem Knibe.

Der fortælles saa om al hans Modgang, og hvordan han tilsidst kommer ud at sejle og bosætter sig i Australien som Kystskipper.

Bogen er god, og jeg kan kun anbefale den videre.

(Anmeldt af Erik Juul-Pedersen, 13 Aar.)

»TIGER«

af *Bengt Berg* (Gyldendal).

»Intet andet Vilddyr har i Tidernes Løb til den Grad lokket Jægeren og fyldt Mennesket med Skræk som Tigeren. Der er skrevet i Hundredvis af Bøger om, hvorledes Hundredvis af Tigere er blevet dræbt, og de forfærdeligste Historier om menneskeædende Tigere er Legio. Men kun yderst faa Mennesker har været fristet til at gøre Tigerens Bekendtskab uden at have den Bagtanke at ville dræbe den. Og dog er det sikkert et af de interessanteste Bekendtskaber, man kan gøre, saa interessant, at den, der først begynder at interessere sig for Tigere, ikke kan holde op.«

Dette er Bengt Bergs Ord, som enhver vil gøre til sine, naar de læser hans nye Bog »Tiger«, der udkom samtidig i Danmark, Sverige og Tyskland.

Indledningskapitlet hedder »To Tigere«. Den ene gaar hvileløst frem og tilbage i sit Bur, den anden strejfer omkring i den indiske Jungle til Skræk og Rædsel for den øvrige Dyrebestand, der vel skal vogte sig for at komme Fastlandenes smukkeste og farligste Rovdyr for nær, naar det er ude efter Bytte. Efter denne glimrende Optakt følger Bengt Bergs Oplevelser og Iagttagelser fra Vildnisset omkring Torsafloden i Forindien. I fem Aar har han udforsket det stribede Dyr. Han har været i Selskab med indiske Fyrster, der giftede sig tigerrigt Land til, og han har ganske alene eftersporet Han- og Huntigeren for at følge deres Færd gennem Junglen. Notesbogen er benyttet flittigt og Kameraet endnu flittigere. De Billeder, han har bragt hjem, har man Lov til at kalde enestaaende. De er taget af en virkelig Ekspert. Derved er hans Bog blevet et sjældent Værk, som det er værd at eje for dem, der er interesseret i Dyr, Natur og fremmede Lande. Til Slut skal det blot tilføjes, at Bengt Berg ikke har mistet sit Humør.

»OLE FLYVER OVER ATLANTERHAVET«

er en god og spændende Bog for Drenge i 9—12 Aars Alderen. Den er skrevet af *Erika*

[Fortsættes Side 22]

Redaktøren siger [forts.fra Side 10]

Norsk Spejdergutt-Forbund.
Det Polske Spejderkorps.
Spejderne i Luxembourg.
Spejderchefen i Estland, Minister N. Kann.
Det Czekoslovakiske Spejderkorps.
Lithauens Spejderkorps.
Letlands Spejderkorps.
Spejderne paa Madeira.
Julius Julling (ungarsk Fætter).
Det ungarske Spejderkorps.
De østrigske Spejdere.
Lord Baden-Powell og Lady Baden-Powell.
Sveriges Scoutförbund.
Grækenlands Spejdere.
Les Scouts de France.
Den spanske Spejderchef.
Spejderne i Schweitz.
Professor Joseph Tockert, Luxembourg.
De hollandske Spejdere.
Eberhard Plewe (tidl. Chef for de tyske Spejdere).
Boy Scouts de Belgique.
Japans Spejderchef, Grev Hutara.
Grev Henri Marty, Frankrig.
De jugoslaviske Spejdere.

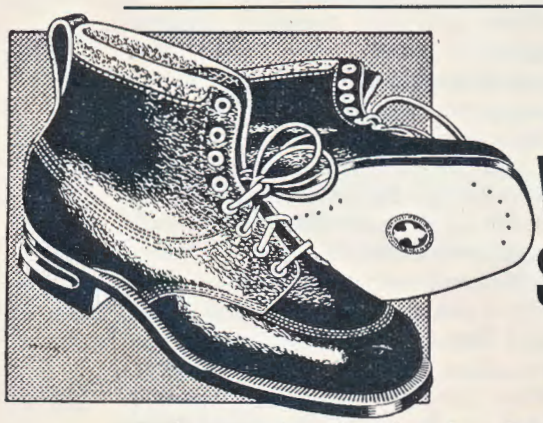

Vandre Støvler

En glimrende Støvle, fremstillet af det bedste Materiale m. dobbelte, imprægnerede Saaler, Filtrand og Staalindlæg i Svanget. Ogsaa ypperlig egnet til Skibrug. Meget stærke

Kr. 24 50

FRILUFTS-MAGASINET
SKINDERGADE 27 Telf. 10909
KØBENHAVN K 11203

Juleopgaven.

Jeg fik et betydeligt Antal Løsninger i Aar. Imidlertid var det forbavsende at se saa relativt faa Fejl, mange Spejdere har fundet. Her er en Liste over 42 Fejl:

1. Spejderen til højre fanger Vinden.
2. Spejderen til højre har højhælede Sko.
3. Spejderen til højre mangler Øren.
4. Spejderen til højre har sat sit Tørklæde forkert.
5. Spejderen, der staar op, ryger.
6. Spejderen, der staar op, har sine Distinctioner paa den forkerte Side af Brystet.
7. Spejderen, der staar op, har faaet forvekslet Hat med ham, der ligger ned.
8. Spejderen, der ligger ned, mangler et Par Fingre.
9. Spejderen, der ligger ned, mangler en Knap i venstre Brystlomme.
10. Spejderen, der ligger ned, mangler Navnebaand.
11. Spejderen, der ligger ned, har I Kl.'s Mærket paa højre Arm.
12. Spejderen, der ligger ned, har Gallasløjfen paa den forkerte Skulder.
13. Spejderen ligger lige i Røgen.
14. Spejderne har ingen Korpsmærker paa.
15. Spejderne mangler Baand fra Hatten til Hagen eller Nakken.
16. Spejdere bærer ikke Gallasløjfe i Lejr.
17. Spejdere slaar ikke Lejr, hvor der er saa fugtigt, at Vandet vælder op.
18. Spejdere gaar med opsmøgede Ærmer i Lejr.
19. Haren kan ikke ligge med oprejste Øren.
20. Haren mangler det ene Øre.
21. Haren kommer ikke saa tæt til Lejren.
22. Møllen mangler Apparatet til at dreje med.
23. To af Vingerne er modsat hinanden.
24. Der mangler en Vinge paa Møllen.
25. Vingerne er saa lange, at de støder mod Jorden, naar de drejer.
26. Der er Baal i det ene Telt.
27. Baalet ligger paa den forkerte Side af Teltet, og derfor ryger det derind.
28. Baalet er tændt paa Græsset; der skulde have været gravet Græstørv op først.
29. Baalet er for tæt ved Teltene.
30. Brød ristes over Ild, — i Stedet for Gløder.
31. Teltene vender Aabningen mod Vinden.
32. Telten kan ikke lukkes.
33. Det ene af Teltene mangler Teltstang.
34. Bardunstrammeren sidder forkert.
35. Paa den ene Bardun mangler Snoren fra Strammeren og opad.

[Fortsættes Side 24]

Miskendt.

En Historie om en hollandsk Dreng.

Af **Marius Dahlsgaard.**

Tegninger af Asger Riber

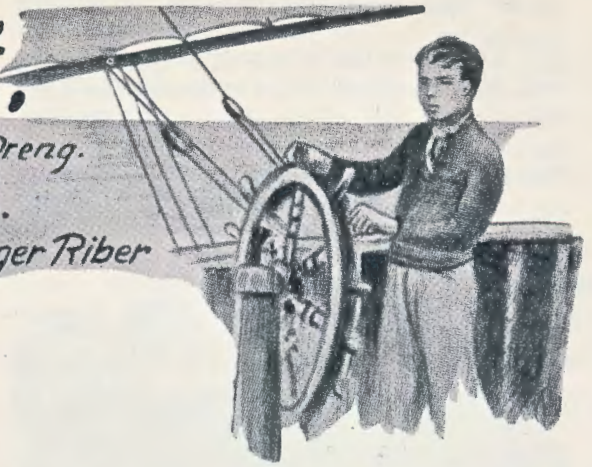

Han hed Jan de Groot, og han var en pæn, stor, lyshaaret og blaaøjet Dreng. Hans Hænder var lidt for brede for hans Alder; de var ogsaa noget haardere, end en fjortenaars Drengs plejer at være; men det er noget, der kommer, naar man lærer at arbejde, fra man begynder at gaa. Hans Holdning var som en gammel Sømands, og det var slet ikke mærkeligt; for kun de sidste tre Aar af sit Liv havde han tilbragt i Land, mens han gik i Skole.

Hans første Aar havde været meget lykkelige; men han huskede endnu med forfærdelig Tydelighed den Nat, hans Far blev slaaet ud af Storsejlsbommen. Man saa ham aldrig mere. Kuffen strandede samme Nat paa Øen Borkum. Hans Mor, hans Søskende og han selv med Resten af Besætningen slap levende i Land; men stakkels Fru Groot havde lidt saa meget, at hun fik Lungebetændelse og døde tredie Dagen efter.

Børnene kom hver sin Vej. Jan blev sat om Bord hos en Fætter af sin Mor, der havde en Tjalk, og der havde han været siden sit sjette Aar. De hollandske Love fordrede ganske vist, at han skulde gaa i Skole i Land, fra han var syv Aar; men det kom han først til, da han var ti. Da bosatte hans Plejemor sig i Groningen, fordi hun selv havde en lille Pige, der var skolepligtig, og saa kom Jan ogsaa med. Det havde været tre lykkelige Aar. Han havde ganske vist lært baade at læse og skrive om Bord; men Skolen og Bøgerne havde været en Fest, for han var meget lærenem og endte med at blive Skolens dygtigste Dreng.

Nu stod han igen om Bord i Tjalken »Zeehond« (det betyder Sælhund), og skulde passe Ror; men hans Tanker var ikke ved Styringen. Fartøjet girede, og Rattet maatte have et Par Knager; men Onkel Piet, som han kaldte sin Slægtning, kom farende ud af Ruffet.

»Hvordan er det, du styrer, Dosmer?«

Hvad skulde Jan svare paa det? — Han tav da ogsaa stille.

»Var du faldet i Søvn?« Heller ikke det var der andet Svar paa end at ryste lidt med Hovedet.

»Du var ved at rende den op i Vinden!«

»Jeg stod og tænkte paa noget!«

»Har du andet at tænke paa end at passe dit Ror?«

Jan kendte alt for godt sin Onkels Mening om den Slags Ting.

»Jeg vil gerne læse,« fik han endelig stammet.

»Læse?« Piet van Urks Øjne blev helt stive. »Vil du være Dampskibskaptajn? — Er du blevet stor paa det? — Hele din Slægt har været dygtige Skippere, og jeg har da ogsaa klaret mig fint uden Styrmandseksamen. — Ja, min Praktikaleksamen bestod jeg med Glans.«

I Holland kan man faa Lov at føre et mindre Skib, naar man kan bevise praktisk Dygtighed.

»Jeg vil ikke være Styrmand! — Jeg bryder mig slet ikke om at sejle.«

»Ser vi det! Vil du være Præst?«

»Jeg vil læse — studere — —. Saa finder jeg nok noget, jeg vil.«

Havde man hørt saa galt? — Drengen maatte jo være tosset.

»Hvor vil du faa Penge fra til det? — Af mig faar du ingen. Læse til Styrmand lod sig høre. Men læse og saa siden komme i Tanker om, hvad du vil! — Du maa jo ikke være rigtig klog. Har man hørt noget saa taabeligt? — Skrup ind i Kabyssen og skræl Kartofler, det tager din Forstand ingen Skade af.«

Jan luskede ind til Kartoflerne; men siden den Dag fik han mange Stikpiller for sin Læselyst.

— — —

En Uge senere laa »Zeehond« i Rotterdams

Havn. Man kunde ikke komme til at losse straks, saa der var ikke noget at bestille for Jan, og saa fik han Ordre til at gaa op til en Urmager i Wijnstraat med Skibsuret, der i den sidste Tid havde vist uregelmæssige Tilbøjeligheder. — Dette Ur var Piet van Urks Stolthed. Det havde været hans Fars, og nu var det hans, og han nærede blind Tiltro til dets Paalidelighed som Tidsmaaler frem for de dyreste og fineste Kronometre. Jan fik det pakket ind i et blaat Klæde og fik de alvorligste Formaninger om at være yderst forsigtig.

— „Ikke tænke paa det," mumlede Jan. „Det gaar nok!"

»Pas paa, hvor du gaar, og vogt dig for Automobiler! — Jeg bliver rasende, hvis du taber det Ur!« sagde Piet van Urk.

Sagen var, at han selv nærede den dødeligste Skræk for Automobiler og ikke turde gaa med det kostbare Ur. — Jan kom saa i Land og styrede ind mod Byen, fast bestemt paa at naa Urmageren saa hurtigt som muligt; men tilfældigvis saa han en Butik, hvor man handlede med gamle Bøger, og der laa »Hollands Historie« i Vinduet, en herlig Bog, han længe havde ønsket, og desuden var der en Lærebog i Matematik.

Tænk, at de ikke kostede mere, tænkte han, mens han gik bort fra Butikken. Han havde tre Gylden hos sig. — Men hvis der nu kom en anden og saa, hvor billige de var? Det vilde være skrækkeligt. Rask vendte han om, og inden mange Minutter var gaaet, havde han sikret sig de to Skatte. Bøgerne kom op under den uldne Sweater, og med den ene Haand paa Maven og den anden om Uret begav han sig atter paa den lige Vej hen til Urmageren.

Den tunge »Hollands Historie« vilde imidlertid ikke blive paa Plads. Den gled ned, og han maatte stoppe den op. Ved et Gadekryds gik det galt. — Han maatte være paa Vagt med Hensyn til Færdselen, og et Øjeblik, da han holdt mindre godt fast, gled Bogen fra ham. Han snappede efter den; men i samme Nu smuttede Uret ud af det blaa Klæde, faldt ned paa Stenbroen og rullede som et Hjul hen ad Gaden. Det ringlede og klirrede af Glasskaar, et Automobil kom susende, og netop i det Øjeblik, Uret lagde sig om paa Siden, gik dets brede Hjul over det.

Jan samlede de bedrøvelige Rester sammen i Klædet og gik ind paa Fortovet. Folk flokkedes. Nogle sagde Vittigheder paa hans Bekostning, andre ynkede ham; men de fleste var ganske uberørte.

Han maatte traske tilbage til »Zeehond«, og det kan nok være, at han fik en varm Modtagelse af Onkel Piet, da han berettede sit triste Eventyr. Skipperen bredte det hele ud paa Bordet i Kahytten: Hjul, Fjedre, Slagklokke; jo, man kunde nok se, hvad det havde været.

»Hvordan gik det til?« spurgte Skipperen.

»Jeg vilde gaa over Gaden, og saa kom der et Automobil.«

»Der er heller ingen, der kan redde sig for det Skidt!« Uheldet hørte maaske til de hændelige. »Du har vel gaaet og druntet?«

Jan rystede paa Hovedet; men netop paa dette Tidspunkt begyndte »Hollands Historie« atter at glide ned, og han maatte skubbe den op. —

»Hvad har du under Blusen?« spurgte Onkelen mistænksomt.

»Det er noget, jeg har købt.«

»Lad mig se!« Det kom hvast, og saa maatte Bøgerne frem. Den Vrede, der havde luret i Skipperens Øjne, brød nu løs — ikke som en tudende Orkan, men som indædt ond Snærren.

»Har du købt dem, efter at Uret var smadret?«

Jan rystede paa Hovedet.

»Og det har du haft i Hovedet? — Gik du og læste, da det hændte?«

»Nej! Nej! — Jeg var ved at tabe dem ogsaa.«

»Lad mig se det Juks!« Drengen rakte dem tøvende frem; men det gjorde ham ondt i Hjertet at se Skipperen rive dem i Smaastum-

per. Hans jernstærke Fingre formelig fraadsede i det gulnede Papir.

»Kom med ud paa Dækket!« kommanderede han skarpt, mens han samlede Stumperne af baade Ur og Bøger sammen i det blaaternede Klæde. — Da de kom der ud, smed han det hele udenbords med en ubeskrivelig Bevægelse. Saa vendte han sig mod Drengen, og nu var han gulbleg i Ansigtet.

»Du er en Døgenigt! — En topmaalt Nar! — Du bliver aldrig til noget, med mindre jeg piller de Nykker af Hovedet paa dig! — Hent en Ende treslaaet.«

Det gjorde Jan, og saa fik han den drøjeste Dragt Prygl, han i sit Liv havde faaet.

— — —

Disse Begivenheder hændte i 1916, mens Verdenskrigen rasede vildest, og nogle Dage senere laa »Zeehond« i en Kanal i det flade Nordholland. Novemberstormene blæste, og nu var Vinden sprunget om i det farlige Hjørne, Nordvest. — Zuidersøen var fyldt med Vand. Ude mod Vest brølede Havet, fyldt af Ødelæggelseslyst ved Klitternes Fod, og en mørk, grufuld Nat kom Ulykken. Digerne sprængtes, Havet glattede store Klitter ud, som det havde taget Aarhundreder at fyge sammen, og det lave Land, som man kalder Polderland, gik paa mange Steder i eet med Havet mod Nordvest og Zuidersøen mod Øst. — Redningsarbejdet lagde Beslag paa alle Hænder, og Skipper Piet og hans Folk roede rundt i Baaden og gav en Haand med, hvor de kunde, for Hollænderne staar sammen alle Mand, naar det gælder Kamp mod Havet.

Jan skulde passe paa Skuden; Onkel Piet fandt, han var for ung til at tage Del i det egentlige Redningsarbejde. Han stod nu i Læ af Ruffet og saa ud over de triste Omgivelser. Hist og her saa han en Række bladløse Træer staa ude i Vandet, hvor der før var en Vej. Til Styrbord kunde han se et lille Hus, der stod saa dybt i Vand, at det næsten naaede op til Taget. Huset havde Bræddegavl. Der var en Luge i den. Den stod aaben, og nu var der en, der vinkede med et hvidt Klæde.

»Der er Folk derude. — Hvordan mon de kan bjerges?« sagde han til sig selv.

Folk nede paa den Stump tørre Dæmning, Tjalken laa fortøjet ved, begyndte at raabe og skrige. Det var næsten alle Kvinder og Børn.

»Huset bevæger sig! — Det falder! — Det er Cornelia Janssen, der er derude med sine tre smaa Børn,« raabte de. »Er der ingen paa Skibet, der kan hjælpe?«

»Hallo, du Dreng! — Er der ingen om Bord?« raabte en Gammelmandsrøst, og Jan vendte sig om. Han kunde høre, at det var en dannet Herre.

»Jo! — Jeg er her!« — Jan saa, at den, der havde raabt, var en høj Mand, der gik med Besvær. Han havde hvidt Haar og Skæg, og Kvinderne kaldte ham Baron, hørte han.

»Du er jo ikke andet end en Dreng!« sagde den gamle Herre.

»Jeg kan maaske række derud alligevel,« mente Jan og gik roligt over til Vantet i Læsiden. Her laa en let, norsk Pram fortøjet, som Skipper Piet i Sommer havde købt i Stavanger. Han klarede Fangelinen og sprang om Bord.

»Du maa være gal, Dreng! — Du kan ikke ro derud alene!«

Jan lagde Aarerne i Gaflerne og satte sig til Rette paa Toften. — Det gik saamænd nok med at komme derud; men hvordan vilde det gaa med at komme tilbage? — Ud var Stormen jo med. — »Ikke tænke paa det,« mumlede Jan. »Det gaar nok!«

Da han kom til Huset, saa han nok, at han ikke kunde lægge til ved Lugen, for Gavlen vendte mod Vinden. — Konen, som sad derinde, raabte noget til ham, som han ikke forstod; men han styrede sin Pram om paa den anden Side af Huset. Der var Tagsten paa Taget. Han drev sin Baad ind til Huset, saa vendte han en Aare om og stødte af al Magt løs paa Stenene med Skaftet. Teglene splintredes i Skaar, og snart var Aabningen saa stor, at han kunde trække baade Konen og hendes tre Børn ud af den. — Han følte, at Huset var ved at løsnes fra sin Grundvold. Han naaede dog at slippe bort i Tide, for netop som han kom ud i Stormen, sank det sammen, og Vandet fyldtes med Tømmer og Møbler, der flød rundt i sørgeligt Virvar.

Det blev den vilde Kamp at komme ind til Land. Han roede, saa hans Ryg knagede. Blodet piblede frem ved hans Negle; men han vilde ikke give op. Han holdt ud med sejg, hollandsk Taalmodighed. — Kun nogle faa Tag, og han var i Læ af Tjalken. — Men det vilde blive haardt! — — Endelig! — Hjælpende Hænder greb i Baaden! — Der var Kvinder, der kyssede ham, — — han maatte kæmpe for at blive fri. — Den gamle Baron med det hvide Skæg stod foran ham. Han klappede ham paa Skulderen og sagde en hel Mængde, og han endte med at tage sin Tegnebog frem, tage tre store Hundredgyldensedler op og trykke dem i Jans Hænder.

Men der stod Konen med de tre Børn og stirrede paa det Sted, hvor hendes Hjem havde været. — Jan gik hen og gav hende Penge-

sedlerne. Hun saa paa ham med Smil gennem Taarerne.

»Dreng! Dreng!« raabte hun. »Du er et Under!« Men han vendte hende Ryggen og gik om Bord.

»Kom her, Dreng!« raabte den gamle Herre.

»Jeg har ikke reddet dem for Penge!« svarede Jan over Skulderen.

Saa gik han ind i Ruffet og smed sig paa sin Køje. Nu var hans Kraft udtømt.

— — —

Det var Dagen efter. Den værste Del af Stormen var forbi. Jan laa i sin Køje. Det var ikke saa let at blive sig selv igen. — Skipper Piet havde hverken rost eller dadlet ham. Han havde af Folk, der havde overværet Jans Bedrift, hørt saa megen Ros over sin Plejesøn, at han selv var begyndt at tro paa, at der maatte være noget ved ham alligevel. — Jan havde med Overraskelse set, at hans Onkel egenhændig havde varmet Øl til ham.

Men hans Forundring kendte ingen Grænser, da den gamle Baron kom om Bord for at hilse paa ham. — Nu fik Skipper Piet en virkelig grundig Skildring af, hvad der var passeret, og det givet af »et troværdigt, førsteklasses Øjenvidne«, som han yndede at udtrykke sig, naar han senere fortalte den Historie, og det gjorde han forøvrigt mange Gange.

»Og tænke sig, at den unge Mand ikke vilde have Pengene!« sluttede den gamle Herre. »Det var baade smukt og ædelt.«

»Det ligner ham,« brummede Skipper Piet — trods alt en Smule stolt. »Han er ikke som andre Mennesker. Han vil ikke efter god hollandsk Skik være Sømand som sine Forfædre.«

»Ikke det?« sagde Baronen. »Han har maaske Lyst til noget andet?«

»Vist har han! — Han har sat sig i Hovedet, at han vil studere!« grinede Piet van Urk. »Har han det i Hovedet, saa gaar han og drysser og kan knuse baade Ure og Kronometre!«

Saa maatte Baronen have hele Historien om det gamle Familieur, der havde besøgt næsten hver Havn i Skandinavien og Tyskland, og dets sørgelige Endeligt, om Bøgerne og den Dragt Prygl, Jan havde faaet, og ogsaa om, at han var et forældreløst Barn, som Skipper Piet havde vist en enestaaende Opofrelse og oplært til Gudsfrygt og Sømandsskab. — Men man kunde alligevel spore en Smule Stolthed over den usædvanlige Plejesøn.

»Saa du vil gerne studere?« spurgte Baronen.

»Bare jeg kunde komme til det!« sukkede Jan.

»Det kan der maaske blive Raad for,« nikkede Baronen og lagde eftertænksomt sin lange, magre Pegefinger paa sin krumme Næse. »Dine Forældre er jo døde, og jeg har en Del at gøre med det gamle, rige Vajsenhus inde i Amsterdam. — Jeg kan maaske skaffe dig Midlerne derfra, fordi din Far var hjemmehørende her i Staden. Mine Penge vilde du jo ikke have.«

»Det var slet ikke saadan; men . . .«

»Jeg forstaar dig, min Søn! — Du skal komme til at studere. — Det lover jeg dig.«

»Jantje,« raabte Skipperen. »Tager Vajsenhuset sig af dig, er din Lykke gjort!«

Og det gjorde den gamle, rige Stiftelse. Jan kom til at gaa i Skole i Amsterdam i Vajsenhusets morsomme Dragt med et rødt Bukseben og et sort, en halv sort og en halv rød Trøje, de samme Farver, der findes i Staden Amsterdams Vaabenskjold. Nu er han en flink Student ved det berømte Universitet i Leijden, og han vil sikkert gøre Vajsenhuset Ære.

BOGHYLDEN

[Fortsat fra Side 17]

Mann og udgivet af Gyldendal. Den handler om Ole, der sniger sig om Bord i en Zeppeliner. Midt ude over Havet kommer han frem og redder Luftskibet fra at styrte ned.

Da han kommer til New York, bliver han hyldet som en Helt af alle.

G. H.

»RENDT AF LÆRE«

er en glimrende Bog for store Drenge. Den er udgivet af Hasselbalchs Forlag og handler om en Dreng, der løber fra sin Plads og flygter af Sted mod den tyske Grænse. Han naar den imidlertid ikke, men bliver fundet syg og elendig, da alt er blevet stjaalet fra ham. Han kommer atter hjem og ender med at blive Ingeniør.

G. H. (15 Aar).

»DEN GLADE FERIE«
af *Ebbe Nielsen.*

Den er udgivet af Gyldendals Forlag og er for Drenge i 12—14 Aars Alderen.

»DET ER HER DET FOREGAAR«

er en god Bog af *H. Buckhave.* Den er udgivet af Gyldendals Forlag og er for Drenge i 11—13 Aars Alderen.

Fra Divisioner og Troppe

[Fortsat fra Side 15]

bedømmer Graaben den aarlige Tropskonkurrence, ligesom de gamle Spejdere ofte optræder som Instruktører. For Tiden har Patruljen en særlig vigtig Opgave, nemlig Planlæggelsen af en stor Agitationsfest i Forbindelse med Troppens 10 Aars Fødselsdag. Maalet skal være at bringe Medlemstallet op fra 34 til 50 Mand.

Heimdal Kolonnen.

Heimdal Kolonnen holdt i November et week-end Kursus for Kolonnens Patruljeførere og Patruljeassistenter i »Gilwellhytten«. Der deltog ialt 28, som deltes i 4 Patruljer. Om Aftenen var der Underholdning af Patruljerne ved Pejsen, og Instruktørerne opførte: »Et Patruljemøde«, hvor en Patruljeførers Vanskeligheder og Maade at tage Spejderne paa demonstreredes.

Om Søndagen blev Patruljerne stillet overfor en Mængde forskellige Opgaver, der var beregnet paa at give Patruljeførerne Erfaring og nye Idéer.

Et 4 Timers Orienteringsløb indeholdt saa forskellige Opgaver som Skitsetegning, Baaltænding, Konduiteopgave (et Overfald) woodcraft, Nødhjælp, Geologi (i en Skærvebunke), bedømme Vægten af to Grise, bygge Bro, blæse Reveille m. m.

Endvidere var der Instruktioner i Spejderlege, Terrænbenyttelse, Tropseksercits m. m. og en interessant Diskussion mellem Deltagerne om »Planlægning af Patruljemøder og Ture«. Instruktører var 12 af Kolonnens Førere og Assistenter, hvoraf flere er Gilwellfolk.

Fuglebakkens Trop har vundet Divisionens Fodboldturnering og hjemførte som Præmie et Sølvbæger.

Grøndalsvænge Trop har for nylig afholdt Forældremøde med Opvisning af Troppens Patruljer.

St. Jakobs Trop, der efter Førerskiftet havde en Stilstandsperiode, er nu igen i god Fremgang.

Søborg Trop bygger nyt Tropshus og venter at have det færdigt i Vinter. Troppen har fornylig fejret sin 15 Aars Fødselsdag.

Ørnetroppen har afholdt en Fødselsdagsfest paa det gamle Marinehospital. Over 100 Gæster var til Stede, og der var Underholdning af alle Troppens Patruljer og af Ulveflokken. Aftenen sluttede med Fremvisning af Lysbilleder fra Troppens Ture og med et fælles Kaffebord. Den vellykkede Aften gav et Overskud paa 100 Kr., som skal anvendes til Indkøb af Materiel til en ny Patrulje.

*

Grenaa.

I Begyndelsen af November Maaned indviede Grenaa Trop et smukt Tropshus.

Fra Indvielsen af Grenaa Troppens Hus.

For 2 Aar siden gik Troppen helt i Stykker, men nu er den kommet i god Gænge igen, dygtigt ledet af den ny Tropsfører, Trafikassistent Rosenvinge.

I Lejren

bør kun bruges

WOLFF & ARVÉ's

Leverpostej = Kødretter = Fiskeboller og Bayerske Pølser.

Faas hos alle Købmænd

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE"

Frit Lægevalg — Højeste Ydelser — Laveste Kontingent.
Hovedkontor: Vesterbrogade 80, Telf. Eva 1151
Filial: Spejdernes Magasin's Annonceekspedition, Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 22, Byen 8630
Medlemmer optages indtil 70 Aar uden Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

Thors Specialvask

Det bedste
Det billigste
Det smukkeste

Dampvaskeriet THOR
Aktieselskab
Torasvej 7-9-11 — Telf. 9770 (5 Ledninger)
Vogne over hele Byen hver Dag

POUL HOLM
Silkegade 11 Telf. 3082

Fodbolddragter og Støvler.
Gymnastikdragter og Sko.
Alt til Athletik.

Forlang
Katalog

10 pCt. Rabat til alle Spejdere

TRYKSAGER
af enhver Art leveres

HANSEN & ANDREASEN
BOGTRYKKERI
Gothaabsvej 22, C. 15296

Drenge og Piger — bed Mor om

Toms
PAALÆGS-CHOKOLADE
i den landskendte Rugbrødsform (opfundet og mønsterbeskyttet af TOM!)
Nydes af alle som det bedste Paalæg og som **den reneste og fineste Spisechokolade.**
5 Plader i Pakken 25 Øre

Købes om og om igen!

Redaktøren siger [forts. fra Side 18]

36. Pløkken staar omvendt.
37. Hanken paa Kedlen sidder skævt i Forhold til Tuden.
38. Kedlen koger uden Ild.
39. Tuden sidder for langt nede paa Kedlen.
40. Standeren staar op ad Teltet.
41. Tegningen paa Standerdugen sidder paa Hovedet.
42. Fodbolden ligger paa et Skraaplan.

De 25 bedste Løsninger blev præmieret hver med en Bog, der var Præmietageren ihænde inden Jul.

Jubilæumsskrift.

I Anledning af Korpsets 25 Aars Jubilæum vil der antagelig blive udgivet en Beretning om de forløbne 25 Aar. Det er Fritz Lerche, som staar for Foretagendet. Han beder mig om at spørge, om der skulde være nogle gamle Spejdere eller Førere, som er i Besiddelse af gamle eller ældre Negativer, evtl. blot Kopier af Fotos visende større Begivenheder eller lignende i Korpsets Historie. I bekræftende Fald vilde Fritz Lerche være meget taknemmelig for at faa Lov til at laane dem. Er Filmene eller Billederne mærket med Navn, Forbogstaver el. lign., vil Fritz garantere for, at de bliver leveret sikkert tilbage til Ejermanden. De bedes sendt til Korpskontoret — og snarest.

Med Spejderhilsen!

Tage.

Det Danske Spejderkorps
Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.

Korpskontor:
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielt Depot:
Det danske Spejderkorps Depot,
Skindergade 27, K.

Spejdernes Magasin:
REDAKTION:
Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Nordisk Spejdersport:
(Førerbladet)
REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.
Ekspedition: Korpskontoret.

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Pilestræde 52, Telf. 4619 og 13318.
ANNONCEEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2 [2]. Telefon Byen 8630.